

Spis treści

	Str.
PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ.....	1
UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ	4
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ.....	8
PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ	12
UCHWAŁY IZBY KARNEJ.....	14
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ.....	16
PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH.....	18
UCHWAŁY IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH	22
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY WOJSKOWEJ.....	25

PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ

III CZP 15/06

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Lublinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w przypadku ustanowienia i sprzedaży przez Polskie Koleje Państwowe Spółkę Akcyjną w Warszawie odrębnej własności lokalu mieszkalnego jednemu z byłych małżonków, którym wspólnie przysługiwało prawo najmu tego lokalu, a które przy podziale majątku wspólnego przyznane zostało przez sąd tylko jednemu z nich, nabywca może skorzystać z pomniejszeń ceny sprzedaży tego lokalu, o których mowa w art. 44 ust. 2 i 4 ustawy z dnia 8 września 2000 r. o komercjalizacji, restrukturyzacji i prywatyzacji przedsiębiorstwa państwowego „Polskie Koleje Państwowe” (Dz. U. z 2000 r. Nr 84, poz. 948 ze zm.), które przysługiwałyby mu osobiście na podstawie powołanych przepisów, czy też mógłby także skorzystać z pomniejszeń, które przysługiwałyby na podstawie tych przepisów drugiemu z byłych małżonków na datę prawomocnego podziału majątku, gdyby prawo najmu lokalu zostało przydzielone temu drugiemu małżonkowi?”

III CZP 16/06

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy po zbyciu przez dłużnika zajętej nieruchomości dopuszczalne jest przyłączenie się innego wierzyciela do postępowania egzekucyjnego prowadzonego przeciwko zbywcy, w sytuacji gdy

czynność prawna, w wyniku której nastąpiło zbycie nieruchomości, nie została uznana za bezskuteczną w odniesieniu do roszczeń tego wierzyciela?”

III CZP 17/06

Pytanie prawne Sądu Okręgowego we Włocławku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy dopuszczalne jest nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu wystawionemu przez bank po nabyciu objętej nim wierzytelności na podstawie przelewu od innego banku, gdy dłużnik dokonał czynności bankowej ze zbywcą?”

III CZP 18/06

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Lublinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy stosownie do § 36 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 17 grudnia 1996 r. w sprawie określenia wysokości wpisów w sprawach cywilnych (Dz. U. z 1996 r. Nr 154, poz. 753) istnieje obowiązek uiszczenia wpisu od wniosku o wykreślenie hipoteki w sytuacji, gdy obowiązek uiszczenia wpisu od wniosku o wpis tego prawa nie istniał, ze względu na regulację zawartą w § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 30 czerwca 1998 r. w sprawie określenia ulgowych stawek opłat sądowych oraz zwolnień od tych opłat w sprawach o zabezpieczenie należności z tytułu udzielanych przez banki kredytów, pożyczek pieniężnych, gwarancji bankowych i poręczeń (Dz. U. z 1998 r. Nr 87, poz. 854)?”

III CZP 19/06

Pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego przed-

stawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy odszkodowanie przewidziane dla właścicieli nieruchomości zajętych pod drogi publiczne, które na podstawie art. 73 ustawy z dnia 13 października 1998 r. – Przepisy wprowadzające ustawy reformujące administrację publiczną (Dz. U. Nr 133, poz. 872 ze zm.) stały się z dniem 1 stycznia 1999 r. własnością Skarbu Państwa lub jednostek samorządu terytorialnego, wyłącza roszczenie dotychczasowych właścicieli o wynagrodzenie za bezumowne korzystanie z tych nieruchomości w okresie poprzedzającym przejście ich własności na Skarb Państwa lub jednostkę samorządu terytorialnego?”

III CZP 20/06

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy dopuszczalna jest droga sądowa do dochodzenia należności, wynikających z ustalonych prawomocnymi postanowieniami komornika kosztów egzekucyjnych, w stosunku do osób trzecich, które zobowiązały się je pokryć w drodze przejęcia długu?”

UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ

III CZP 1/06 – z dnia 10 lutego 2006 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Toruniu:

„Czy wysokość opłaty rocznej zaktualizowanej na podstawie art. 77 ust. 1 w związku z art. 72 ust. 3 pkt 4 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (jedn. tekst: Dz. U. z 2004 r. Nr 261, poz. 2603) podlega zwiększeniu o podatek VAT przewidziany w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535 ze zm.)?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 2/06 – z dnia 10 lutego 2006 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu

Jeżeli w toku postępowania w sprawie o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną nastąpi ogłoszenie upadłości obejmującej likwidację majątku strony pozwanej, postępowanie podlega zawieszeniu na podstawie art. 174 § 1 pkt 4 k.p.c., gdy przedmiot korzyści majątkowej uzyskanej przez upadłego w wyniku kwestionowanej czynności wchodzi w skład masy upadłości.

III CZP 127/05 – z dnia 10 lutego 2006 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego we Wrocławiu

Prawomocne postanowienie o przysądzeniu własności stanowi z mocy art. 999 § 1 k.p.c. tytuł egzekucyjny do wprowadzenia nabywcy w posiadanie nieruchomości przeciwko niewymienionemu w tym tytule dłużnikowi egzekwowanemu. Wykonanie wynikającego z

takiego postanowienia obowiązku wydania nieruchomości nabywcy następuje po nadaniu klauzuli wykonalności przeciwko dłużnikowi egzekwowanemu.

III CZP 84/05 – z dnia 17 lutego 2006 r. w Pełnym Składzie Izby na pytanie prawne składu 7 sędziów Sądu Najwyższego

Roszczenie o naprawienie szkody wyrządzonej czynem niedozwolonym przedawnia się z upływem lat dziesięciu od dnia, w którym nastąpiło zdarzenie wyrządzające szkodę (art. 442 § 1 zdanie drugie k.c.), bez względu na to, kiedy szkoda powstała lub się ujawniła.

III CZP 6/06 – z dnia 22 lutego 2006 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie

Zażalenie sporządzone przez adwokata, radcę prawnego lub rzecznika patentowego, niezawierające wskazania zaskarżonego postanowienia, wniosku o jego zmianę lub uchylenie albo uzasadnienia (art. 394 § 3 k.p.c.), podlega odrzuceniu bez wzywania do usunięcia tych braków (art. 370¹ w związku z art. 397 § 2 k.p.c.);

odmówiono podjęcia uchwały w pozostałym zakresie.

III CZP 8/06 – z dnia 22 lutego 2006 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Katowicach

Podmiot odpowiedzialny za bezprawne uniemożliwienie dokonania zabiegu przerwania ciąży, będącej następstwem gwałtu, którego sprawca nie został wykryty, ponosi koszty utrzymania dziecka w takim zakresie, w jakim matka dziecka sprawująca osobiste starania o jego utrzymanie i wychowanie nie jest w stanie zaspokoić usprawiedliwionych potrzeb dziecka.

III CZP 129/05 – z dnia 22 lutego 2006 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Katowicach

W razie połączenia banków można nadać bankowemu tytułowi egzekucyjnemu wydanemu przez bank przejmowany klauzulę wykonalności na rzecz banku przejmującego (art. 788 § 1 k.p.c.).

III CZP 91/05 – z dnia 24 lutego 2006 r. w składzie 7 sędziów na pytanie prawne Rzecznika Ubezpieczonych:

„Czy na podstawie przepisów art. 13 ust. 2 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, UFG i PBUK w związku z art. 361 i 363 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93 z późn. zm.) zakład ubezpieczeń wypłacając odszkodowanie z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych może:

1. pomniejszyć je o różnicę między wartością nowych części potrzebnych do jego naprawy a wartością wynikającą ze stopnia ich zużycia (tzw. amortyzację, urealnienie wartości części czy merkantylny ubytek wartości)?

2. ograniczyć poszkodowanym prawo do wyboru rodzaju części zamiennych potrzebnych do naprawy pojazdu?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 95/05 – z dnia 24 lutego 2006 r. w składzie 7 sędziów na pytanie prawne Rzecznika Ubezpieczonych:

„Czy należności zasądzone na podstawie art. 46 § 1, 2, art. 47 § 3 oraz art. 49 § 1 k.k. w zw. z art. 39 pkt 5, 6, 7 k.k. od posiadacza pojazdu mechanicznego bądź kierującego pojazdem podlegają zaspokojeniu przez zakład ubezpieczeń na podstawie umowy ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 3/06 – z dnia 28 lutego 2006 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Tarnowie:

„Czy właścicielowi gruntu, którego granice zostały przekroczone przy wznoszeniu budynku na nieruchomości sąsiedniej – pozbawionemu prawa żądania przywrócenia stanu poprzedniego (art. 151 zdanie 1 k.c.) – przysługują, niezależnie od uprawnień określonych w zdaniu 2 cytowanego przepisu, w stosunku do osoby naruszającej w ten sposób prawo własności tzw. roszczenia uzupełniające, o których stanowi art. 224 § 2 i art. 225 k.c.?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 5/06 – z dnia 28 lutego 2006 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Toruniu

Członek wspólnoty mieszkaniowej jest osobą trzecią w rozumieniu art. 822 k.c. w sytuacji, gdy za poniesioną przez niego szkodę odpowiada wspólnota z tytułu nienależytego wykonania zarządu nad nieruchomością wspólną.

Postanowieniem z dnia 20 stycznia 2006 r. sprostowano w sentencji uchwały z dnia 10 listopada 2005 r., sygn. akt III CZP 83/05, datę wydania powołanego w niej rozporządzenia Ministra Finansów przez zastąpienie „21 grudnia 1992 r.” datą „9 grudnia 1992 r.”

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ

V CK 183/05 – wyrok z dnia 27 września 2005 r.

Oświadczenie dłużnika o potrąceniu wierzytelności, objętej prawomocnym orzeczeniem sądowym, z wierzytelności objętej innym orzeczeniem sądowym, złożone po zamknięciu rozprawy w postępowaniu, w którym je wydano lub po powstaniu tytułu wykonawczego, stanowi zdarzenie, o którym mowa w art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c.

IV CK 108/05 – wyrok z dnia 7 października 2005 r.

Umowa zobowiązująca do przeniesienia własności statku podlegającego obowiązkowi wpisu do rejestru okrętowego nie wymaga zachowania formy pisemnej, z podpisami notarialnie poświadczonymi przewidzianej w art. 60 ustawy z dnia 1 grudnia 1961 r. – kodeks morski (jedn. tekst: Dz. U. z 1986 r. Nr 22, poz. 112 ze zm. oraz jedn. tekst.: Dz. U. z 1998 r. Nr 10, poz. 36 ze zm.) obecnie art. 74 ustawy z dnia 18 września 2001 r. – kodeks morski (Dz. U. Nr 138, poz. 1545).

III CK 160/05 – wyrok z dnia 12 października 2005 r.

1. Ryzyko wprowadzenia odbiorców w błąd polegające w szczególności na skojarzeniu między znakami, w rozumieniu art. 296 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. - Prawo własności przemysłowej (jedn. tekst: Dz. U. z 2003 r. Nr 119, poz. 1117 ze zm.), stanowi przesłankę ochrony znaku towarowego w granicach jego specjalizacji.

2. Używanie w obrocie gospodarczym zarejestrowanego znaku towarowego podobnego do wcześniej zarejestrowanego i używanego znaku renomowanego dla oznaczenia towarów identycznych lub podobnych do oznaczanych tym znakiem renomowanym, lecz o niskiej jakości, jest czynem nieuczciwej konkurencji (art. 3 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji – Dz. U. Nr 47, poz. 211 ze zm.).

III CZP 64/05 – postanowienie z dnia 13 października 2005 r.

„Dalszy” tytuł egzekucyjny, o jakim mowa w art. 96 ust. 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (jedn. tekst: Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665 ze zm.), powinien, oprócz elementów wymienionych w art. 96 ust. 1 i 2 tej ustawy, zawierać także numer kolejny tytułu i cel dla którego zostaje wydany, jeżeli dłużnikiem jest ta sama osoba, przeciwko której bank wystawił już pierwszy tytuł egzekucyjny.

III CZ 78/05 – postanowienie z dnia 27 października 2005 r.

Odrzucenie apelacji sporządzonej przez adwokata, radcę prawnego lub rzecznika patentowego, niespełniającej wymagań określonych w art. 368 § 1 pkt 1-3 i pkt 5 k.p.c., nie narusza prawa do sądu.

III CK 155/05 – postanowienie z dnia 27 października 2005 r.

Oświadczenie pacjenta wyrażone na wypadek utraty przytomności, określające wolę dotyczącą postępowania lekarza w stosunku do niego w sytuacjach leczniczych, które mogą zaistnieć, jest dla lekarza – jeżeli zostało złożone w sposób wyraźny i jednoznaczny – wiążące.

II CSK 2/05 – postanowienie z dnia 28 października 2005 r.

Skarga o wznowienie postępowania administracyjnego zakończonego aktem własności ziemi (aktem uwłaszczenia), przerywa bieg terminu zasiedzenia nieruchomości (art. 123 § 1 pkt 1 k.c. w zw. z art. 175 k.c.).

IV CSP 1/05 – postanowienie z dnia 17 listopada 2005 r.

1. Przewidziany w art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. Nr 179, poz. 1843) wymóg toczenia się postępowania stanowi przesłankę materialno-prawną, której niespełnienie skutkuje oddaleniem skargi.

2. Termin przewidziany w art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. (j.w.) jest terminem zawitym.

IV CK 259/05 – wyrok z dnia 24 listopada 2005 r.

Użyty w art. 173 § 2 k.s.h. w brzmieniu sprzed nowelizacji z 2003 r. (obecnie art. 173 § 1 k.s.h.) termin „wspólnik” oznacza wyłącznie podmiot posiadający udziały w spółce z o.o., bez względu na okoliczność, czy przy dokonywaniu czynności prawnej występuje on w roli wspólnika tej spółki, czy też w innym charakterze (np. odrębnego przedsiębiorcy).

II CK 255/05 – wyrok z dnia 2 grudnia 2005 r.

Zastosowanie art. 10 ust. 4 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych (Dz. U. z 2003 r. Nr 119, poz. 1116 z późn. zm.) w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 19 grudnia 2002 r.

(Dz. U. Nr 240, poz. 2058) jest uzasadnione także w odniesieniu do osób, którym przysługuje roszczenie z art. 15 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych, jeżeli dochodzi do jego rozpoznania po zmianie art. 10 ust. 4 ustawy.

I CK 204/05 – wyrok z dnia 6 grudnia 2005 r.

Świadome podanie w materiale prasowym nieprawdziwych informacji dotyczących osoby sprawującej funkcje publiczne z komentarzem wskazującym na możliwość popełnienia przez nią czynu karalnego uzasadnia żądanie ochrony dóbr osobistych, niezależnie od przedstawionego motywu i celu, którym kierował się dziennikarz.

II CNP 31/05 – postanowienie z dnia 13 stycznia 2006 r.

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia nie przysługuje od postanowienia oddalającego zażalenie na zarządzenie o zwrocie pozwu.

PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ

I KZP 4/06

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Poznaniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy dane personalne (imię, nazwisko, miejsce zamieszkania) osoby, która użytkuje samochód stanowiący – w wyniku zawarcia umowy przewłaszczenia tegoż pojazdu będącej zabezpieczeniem udzielonego kredytu osobie, której oddano pojazd w bezpłatne używanie – własność banku jest objęte tajemnicą bankową w rozumieniu art. 104 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (jedn. tekst: Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665 z późn. zm.), a jeśli tak, to czy podstawę do żądania przez Policję udostępnienia takich danych, w związku z prowadzeniem postępowania w sprawie o wykroczenie, może stanowić przepis art. 78 ust. 4 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (jedn. tekst Dz. U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908 z późn. zm.)?”

I KZP 5/06

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Krakowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy badanie kwestii niewątpliwie niesłusznego zatrzymania (art. 247 § 1 k.p.k.) – w związku z roszczeniem o odszkodowanie i zadośćuczynienie z art. 552 § 4 k.p.k. – należy odnieść tylko do obrazy przepisów art. 244 k.p.k. lub art. 248 k.p.k., czy też w określonym układzie procesowym może nastąpić także przez pryzmat ostatecznego rozstrzygnięcia w sprawie, w razie zaś dopuszczalności przyjęcia drugiego rozwiązania – czy przepis art. 555 *in fine* k.p.k.

daje podstawę w zakresie sposobu liczenia terminu przedawnienia roszczenia w wypadku niewątpliwie niesłusznego zatrzymania – analogicznie jak w przypadku tymczasowego aresztowania – od daty uprawomocnienia się orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie?”

I KZP 6/06

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Poznaniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w przypadku orzeczenia warunkowego umorzenia postępowania karnego o przestępstwo skarbowe dopuszczalne jest orzeczenie świadczenia pieniężnego, o którym mowa w art. 39 pkt 7 k.k., pomimo tego, że przepis art. 20 § 2 k.k.s. nie wymienia art. 39 pkt 7 k.k. jako przepisu, który stosuje się odpowiednio do przestępstw skarbowych, a w art. 22 § 2 k.k.s. świadczenie pieniężne nie jest wymienione jako środek karny?”

I KZP 7/06

Pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy przed wejściem w życie przepisów ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o zmianie ustawy – Prawo o adwokaturze i niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 163, poz. 1361) radca prawny będący pełnomocnikiem spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, porzywdzonej na skutek kradzieży, był osobą uprawnioną do wniesienia zażalenia na postanowienie o umorzeniu dochodzenia i wpisaniu sprawy do rejestru przestępstw z powodu niewykrycia sprawcy (art. 88 § 3 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k. i art. 465 § 1 k.p.k.)?”

(poprzednia sygnatura I KZP 50/05)

UCHWAŁY IZBY KARNEJ

I KZP 47/05 – z dnia 24 lutego 2006 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Gliwicach:

„Czy dokończenie przed dniem 1 lipca 2003 r. postępowania przygotowawczego w formie śledztwa jedynie z powodu niemożności zakończenia dochodzenia w przewidzianym dla niego terminie (a więc zgodnie z art. 310 § 3 k.p.k. w ówczesnie obowiązującym brzmieniu) stanowi „przyczynę określoną w art. 325i § 1 k.p.k.”, a tym samym „nie stanowi przeszkody w rozpoznaniu sprawy w trybie uproszczonym” w rozumieniu art. 469 k.p.k.?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

I KZP 52/05 – z dnia 24 lutego 2006 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Olsztynie:

„Czy czyn opisany w art. 34 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o wyrobach budowlanych (Dz. U. z 2004 r. Nr 92, poz. 881) stanowi wykroczenie w rozumieniu art. 1 § 1 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. (Dz. U. z 2004 r. Nr 173, poz. 1808) – Kodeks wykroczeń?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

I KZP 54/05 – z dnia 24 lutego 2006 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Krakowie

W wypadku odbywania przez skazanego dwóch lub więcej nie podlegających łączeniu kar pozbawienia wolności, warunkowe zwolnienie skazanego na zasadach określonych w art. 155 § 1 k.k.w. nie jest możliwe wtedy, gdy suma orzeczonych kar pozbawienia

wolności przekroczyła 3 lata.

I KZP 55/05 – z dnia 24 lutego 2006 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Łodzi:

„Czy do rozpoznania wniosku o uznaniu za wykonany środek karnego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, prawomocnie orzeczonego przed dniem 1 września 1998 r. wobec sprawcy będącego w stanie nietrzeźwości, mają zastosowanie zasady określone w art. 84 § 1 i 2 k.k., czy też określone w art. 89 k.k. z 1969 r., w kontekście przepisu art. 4 § 1 k.k. i art. 12 § 2, art. 14 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Przepisy wprowadzające Kodeks Karny (Dz. U. Nr 88, poz. 554 z późn. zm.)?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ

II KK 226/05 – postanowienie z dnia 19 października 2005 r.

Z przepisu art. 18a ust.5 zd.1 ustawy z dnia 11 kwietnia 1997 r. o ujawnieniu pracy lub służby w organach bezpieczeństwa państwa lub współpracy z nimi w latach 1944 – 1990 osób pełniących funkcje publiczne (Dz. U. z 1999 r. Nr 42, poz. 428 ze zm.) wynika, że rezygnacja z pełnienia funkcji publicznej lub kandydowania na taką funkcję albo odwołanie z takiej funkcji osoby, która złożyła oświadczenie, jest ujemną przesłanką procesową uniemożliwiającą wszczęcie postępowania lustracyjnego również wówczas, gdy nastąpiła po skierowaniu przez Rzecznika Interesu Publicznego do Sądu wniosku o wszczęcie takiego postępowania w stosunku do tej osoby.

II KK 216/05 – wyrok z dnia 17 listopada 2005 r.

Uchylenie lub zmiana orzeczenia na korzyść współoskarżonych, w trybie określonym w art. 435 k.p.k., nie dotyczy orzeczenia wydanego wobec współoskarżonych w innej sprawie.

II KK 218/05 – postanowienie z dnia 17 listopada 2005 r.

Ponosi odpowiedzialność karną za pomocnictwo do zabójstwa przez zaniechanie (art. 18 § 3 *in fine* k.k. w zw. z art. 148 § 1 – 3 k.k.), kto sprawując pieczę nad dzieckiem (art. 95 k.r.o.) nie przeciwstawia się umyślnemu zamachowi na jego życie, mając taką możliwość.

IV KK 122/05 – wyrok z dnia 1 grudnia 2005 r.

W znaczeniu, w jakim pojęcie „podatnik” użyte zostało w przepisach rozdziału 6 Kodeksu karnego skarbowego – a uprzednio w rozdziale 3 działu II części I Ustawy karnej skarbowej – podatnikiem jest ten tylko, czyj obowiązek podatkowy ma swe źródło w przepisach ustawy podatkowej, określających podmiot zobowiązany oraz przedmiot i stawkę opodatkowania.

I KZP 56/05 – postanowienie z dnia 11 stycznia 2006 r.

1. Sąd, także penitencjarny, orzekający w postępowaniu skargowym, toczącym się na podstawie art. 7 k.k.w., nie jest podmiotem uprawnionym do przekazania Sądowi Najwyższemu, w trybie art. 441 § 1 k.p.k., zagadnienia prawnego wymagającego zasadniczej wykładni ustawy.

2. Skazanemu nie przysługuje skarga na czynność procesową sądu w postaci polecenia doprowadzenia do zakładu karnego bez wezwania, podjętą w trybie art. 79 § 1 zd. 2 k.k.w.

PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH

I UZP 1/06

Pytanie prawne Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Sieradzu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych jest właściwy rzeczowo do rozpoznania odwołania od decyzji likwidatora określonych w art. 68 ust. 1 ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. Nr 228, poz. 2255 ze zm.), jeśli decyzje te zostały wydane przed 1 czerwca 2005 r., tj. przed wejściem w życie art. 27 pkt 34 ustawy z dnia 22 kwietnia 2005 r. o postępowaniu wobec dłużników alimentacyjnych oraz zaliczce alimentacyjnej (Dz. U. Nr 86, poz. 732)?”

II PZP 1/06

Pytanie prawne Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy apelacja sporządzona przez adwokata (radcę prawnego, rzeczownika patentowego) podlega odrzuceniu bez wzywania do usunięcia braków (art. 370¹ k.p.c.) tylko w zakresie dyspozycji punktów 1-3 i 5 art. 368 § 1 k.p.c., czy również w zakresie dyspozycji art. 126 § 1 k.p.c.?”

II UZP 5/06

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy na podstawie art. 68 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (jedn. tekst: Dz. U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353) prawo do renty rodzinnej nabywa dziecko, które stało się całkowicie niezdolne do pracy i do samodzielnej egzystencji po osiągnięciu wieku określonego w art. 68 ust. 1 pkt 1 i 2 powołanej ustawy?”

II UZP 6/06

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w przypadku obliczenia na nowo renty na mocy art. 111 ust. 1 pkt 3 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych tj. z 20 lat kalendarzowych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu i pobierania świadczenia rentowego w nowej wysokości, ubezpieczony może wskazać do obliczenia podstawy wymiaru emerytury podstawę wymiaru składek z tych samych lat potraktowaną „jako nowy okres opłacania składek”, o jakim mowa w art. 21 ust. 1 pkt 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, i żądać ustalenia podstawy wymiaru emerytury poprzez przemnożenie wwp przez kwotę bazową z daty wniosku o emeryturę, czy też do obliczenia emerytury należy przyjąć jako jej podstawę, podstawę wymiaru renty podwyższoną na datę złożenia wniosku według reguł z art. 21 ust. 1 pkt 1 ustawy?”

II UZP 7/06

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu przedsta-

wione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy przepisy art. 57 w zw. z art. 55 ust. 1 oraz art. 51 ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2004 r. Nr 91, poz. 870) wyłączają obowiązek zwrotu przez bank świadczenia przekazanego przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych na rachunek wspólny po śmierci jednego ze współposiadaczy rachunku, określony w przepisie art. 138a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353)?”

III PZP 2/06

Pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy postanowienia porozumienia zbiorowego w sprawie gwarancji socjalnych, pracowniczych i związkowych zawartego między związkami zawodowymi działającymi u pracodawcy a konsorcjum inwestorów (nabywcy akcji) są przepisami prawa pracy w rozumieniu art. 9 § 1 k.p., a jeżeli nie, to czy do takiego porozumienia mają zastosowanie – wprost lub odpowiednio – przepisy Kodeksu cywilnego o umowach?”

III SZP 2/06

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy na postanowienie Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozstrzygające na podstawie art. 479²⁸ § 1 pkt 2 k.p.c. zażalenie na postanowienie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wydane na podstawie ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (jedn. tekst: Dz. U. z 2003

r. Nr 86, poz. 804 ze zm.) – nie kończące postępowania w sprawie, ani nie wymienione w art. 394 § 1 pkt 1-11 k.p.c. przysługuje zażalenie?, a w razie udzielenia na to pytanie odpowiedzi twierdzącej

2. Czy wobec treści art. 479³³ § 5 k.p.c. przysługuje zażalenie na postanowienie Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozstrzygające na podstawie art. 479²⁸ § 1 pkt 2 k.p.c. zażalenie na postanowienie Prezesa Ochrony Konkurencji i Konsumentów wydane na podstawie art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (jedn. tekst: Dz. U. z 2003 r. Nr 86, poz. 804 ze zm.)?”

III UZP 1/06

Pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy dodatek mieszkaniowy wypłacany na podstawie art. 54 ust. 3 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela (jedn. tekst: Dz. U. z 2003 r. Nr 118, poz. 1112 ze zm.) jest wliczany do podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe (art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych – Dz. U. Nr 137, poz. 887 ze zm.)?”

(poprzednia sygnatura III UZP 4/05)

UCHWAŁY IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH

I PZP 4/05 – z dnia 7 lutego 2006 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Krakowie

Nauczycielowi zatrudnionemu na podstawie mianowania, z którym rozwiązano stosunek pracy w związku z jego niezdolnością do dotychczasowej pracy i który z tego tytułu otrzymał odprawę pieniężną na podstawie art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela (jedn. tekst: Dz. U. z 2003 r. Nr 118, poz. 1112 ze zm.) nie przysługuje odprawa na podstawie art. 87 Karty Nauczyciela, jeżeli nauczyciel przechodzi następnie na emeryturę lub rentę z tytułu niezdolności do pracy.

III UZP 3/05 – z dnia 8 lutego 2006 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Lublinie:

„Czy osoba wykonująca pracę nakładczą może skorzystać z uprawnienia do wcześniejszej emerytury przewidzianej w art. 29 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162, poz. 1118 ze zm.)?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

II PZP 11/05 – z dnia 15 lutego 2006 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

W razie nieudzielenia przez pracodawcę w okresie rozlicze-

niowym innego dnia wolnego od pracy w zamian za dozwoloną pracę świadczoną w niedzielę lub święto, pracownikowi przysługuje za każdą godzinę takiej pracy tylko jeden dodatek przewidziany w art. 151¹¹ § 2 *in fine* lub § 3 k.p.

II PZP 13/05 – z dnia 15 lutego 2006 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Poznaniu

Przepisy art. 10 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 13 marca 2003 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników (Dz. U. Nr 90. poz. 844 ze zm.) mogą stanowić podstawę rozwiązania stosunku pracy z pracownikiem w okresie urlopu wychowawczego także w sytuacjach, gdy nie zachodzą przesłanki przewidziane w art. 186¹ § 1 zdaniu drugim k.p.

II UZP 16/05 – z dnia 15 lutego 2006 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie

Ubezpieczony, pobierający rentę z tytułu niezdolności do pracy, który we wniosku o emeryturę nie zgłosił żądania ustalenia podstawy wymiaru na nowo, a uczynił to dopiero po uprawomocnieniu się decyzji przyznającej świadczenie emerytalne, zachowuje prawo do obliczenia emerytury zgodnie z art. 21 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (jedn. tekst: Dz. U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353 ze zm.).

I UZP 4/05 – z dnia 22 lutego 2006 r. w składzie 7 sędziów na pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego

Rolnik prowadzący gospodarstwo rolne oraz pozarolniczą działalność jako wspólnik spółki jawnej nie korzysta po dniu 1

stycznia 2003 r. z prawa wyboru rolniczego tytułu ubezpieczenia społecznego dokonanego na podstawie art. 5a ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (jedn. tekst: Dz. U. z 1998 r. Nr 7, poz. 25 ze zm.) oraz art. 2 ustawy z dnia 12 września 1996 r. o zmianie ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. Nr 24, poz. 585) i od tej daty podlega ubezpieczeniu społecznemu jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność (art. 6 ust. 1 pkt 5 w związku z art. 8 ust. 6 pkt 4 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych – Dz. U. Nr 137, poz. 887 ze zm.).

II PZP 10/05 – z dnia 22 lutego 2006 r. w składzie 7 sędziów na pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego

Zakład opieki zdrowotnej utworzony przez spółkę akcyjną, w której większość akcji mają jednostki samorządu terytorialnego, nie jest samodzielny publicznym zakładem opieki zdrowotnej w rozumieniu art. 4a ustawy z dnia 16 grudnia 1994 r. o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 1995 r. Nr 1, poz. 2 ze zm.).

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY WOJSKOWEJ

WZ 73/05 – postanowienie z dnia 17 listopada 2005 r.

Jeżeli środek odwoławczy wniesiony został przez „osobę nieuprawnioną”, a jest on w ogóle „niedopuszczalny z mocy ustawy”, to odmowa jego przyjęcia (art. 429 § 1 k.p.k.) następuje zawsze z tego drugiego powodu.

WK 24/05 – wyrok z dnia 9 grudnia 2005 r.

Jeżeli prokurator w uzgodnionym z oskarżonym wniosku, o którym mowa w art. 335 k.p.k., domaga się orzeczenia środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów w ruchu lądowym (art. 42 §1 k.k.), to sąd w trybie określonym w art. 343 k.p.k., bez odpowiedniej i zgodnej modyfikacji wniosku przez strony, nie może orzec tego środka w innej postaci, także łagodniejszej, jakim jest zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w tymże ruchu (art. 42 § 2 k.k.).

WK 26/05 – wyrok z dnia 5 stycznia 2006 r.

Łącząc orzeczone różnymi wyrokami jednostkowe kary ograniczenia wolności z określonym w stosunku miesięcznym wymiarem czasu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne, sąd w wyroku łącznym obowiązany jest – ze względu na treść art. 86 § 3 k.k. w zw. z art. 35 § 1 k.k. – na nowo określić wymiar godzin tej pracy w stosunku miesięcznym.